

Kulturministeriet
Att.: Frederik Thorkild Bjerglund Madirazza
Ftm@kum.dk

Taastrup, den 17. august 2018

Høring over udkast til lov om ændring af lov om folkehøjskoler

Spastikerforeningen er blevet opmærksom på, at ministeriet har sendt nævnte udkast til lovændring i høring.

Spastikerforeningen skal i den forbindelse gøre følgende bemærkninger:

Det er helt afgørende, at mennesker med handicap også har mulighed for at deltage i højskoleophold. For en stor del af Spastikerforeningens medlemmer har deres højskoleophold været deres livs største oplevelse. Derfor er vi utrolig glade for, at højskoleloven åbner mulighed for, at der kan ydes hjælp til både specialpædagogisk støtte og støtte til hjælpemidler.

Af samme grund bekymrer det os rigtig meget, at der nu lægges op til ændringer, som kan få den konsekvens, at færre unge med handicap vil få mulighed for at komme på højskole.

Lovforslaget lægger således op til, at den nuværende mulighed for individuel ansøgt specialpædagogisk støtte efter lovens § 27. stk. 1 afskaffes og erstattes af et generelt tilskud på 60.000 kroner til samtlige højskoler, uanset om de har elever med behov for specialpædagogisk støtte. Et generelt tilskud, som ikke er begrundet i et konkret behov, og hvor det ikke kontrolleres, at midlerne går til specialpædagogisk støtte, vil med stor sandsynlighed blive anvendt af de fleste skoler som et generelt driftstilskud, uden at komme unge med handicap til gode. At fordele cirka fire mio. kroner ud på skoler, som ikke har nogen som helst forpligtelse til at anvende midlerne på elever med handicap, vil reelt betyde, at de midler fratages de relativt få højskoler, som gør en ekstraordinær indsats for unge med handicap. Det betragter vi som helt uacceptabelt.

Lovforslaget betyder ligeledes, at den nuværende mulighed for at søge om støtte til hjælpemidler afskaffes. Det vil, efter vores opfattelse, være ganske urimeligt, hvis der ikke er lovgivningsmæssig hjemmel til, at eleverne kan få støtte til nødvendige hjælpemidler, særligt tilrettelagte undervisningsmidler etc. Det vil forringe muligheden for, at unge med handicap kan deltage i højskoleophold.

Dernæst vil det være i modstrid med et af dansk handicappolitiks grundprincipper: sektoransvarlighedsprincippet – dvs. princippet om, at den ansvarlige sektor/institution også er ansvarlig for, at der kan ydes de nødvendige hjælpemidler og andre hjælpeforanstaltninger, som udspringer af, at man deltager i en aktivitet i den pågældende sektor/institution.

Derfor er det helt afgørende, at hjemlen til at kunne søge støtte til hjælpemidler bevares.

Endelig lægges der med ændringsforslaget op til, at timebetalingen for specialpædagogisk støtte efter højskolelovens § 27, stk. 2 reduceres med 1/5 fra godt 900 kroner til godt 700 kroner. Reduktionen begrundes med, at der ikke er behov for forberedelse i forbindelse med specialpædagogisk støtte. Det argument har vi svært ved at se begrundelsen for. Specialpædagogisk bistand er typisk en specialiseret ydelse, som kræver en helt individuel tilrettelæggelse. Og det kræver selvsagt ganske betydelig forberedelse.

Af bemærkningerne til lovændringen antydes det, at støtte efter § 27, stk. 2 også er blevet givet som compensation for en række merudgifter, som følger af den særlige forpligtelse, et mindre antal højskoler påtager sig i forhold til nogle helt særlige målgrupper. For de få skoler, som i særlig grad påtager sig en opgave for unge med cerebral parese (spastisk lammelse) og andre svære fysiske og kognitive funktionsnedsættelser, er der f.eks. tale om omfattende merudgifter til tilgængelighed i ordets bredeste forstand.

Spastikerforeningen har en særlig tilknytning til Egmont Højskolen, som er en af de højskoler, som over en lang årrække har udviklet et helt unikt og særligt miljø for både unge med svære handicap og unge, som ikke er handicappede. Forudsætningen for det miljø, Egmont Højskolen har skabt, er nogle helt særlige fysiske og praktiske rammer. Uden et kæmpestort areal, uden liftbusser, uden et kæmpe arsenal af diverse hjælpemidler, loftlifte, automatiske døre, elevatorer etc. så var der ikke et inkluderende miljø, som kan rumme mennesker med selv de sværeste fysiske handicap.

Spastikerforeningen skal ikke gøre sig klog på, om den nuværende støttestruktur efter § 27, stk. 2 er den optimale. Men det er helt afgørende for en fortsættelse af tilbud som Egmont Højskolen og andre højskoletilbud, som løfter en særlig opgave på handicapområdet, at der er mulighed for at få støtte til de helt åbenlyse merudgifter, der følger af, at man påtager en særlig forpligtelse overfor en svær målgruppe.

Det er muligt, at den udfordring kalder på, at der åbnes mulighed for, at der kan søges direkte på omkostninger til tilgængelighed og vedligeholdelse af tilgængelighed – uanset om den tilgængelighed, målgruppen forudsætter, er af fysisk eller kognitiv karakter.

Spastikerforeningen deltager gerne i yderligere drøftelser om dette.

Med venlig hilsen

Mogens Wiederholt
Direktør